

ΠΑΝΔΩΡΑ.

1 ΙΟΥΛΙΟΥ, 1863.

ΤΟΜΟΣ ΙΔ'.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ 319.

ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑΙ.

—000—

Οἱ ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ μαγνητισταὶ θέλουσιν ἀπορήσει ἀκούοντες ὅτι οἱ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν μαγνητίζουσι σχεδὸν πάντοτε ὅπως καὶ ἐκεῖνοι. Ἐνταῦθα, εἰάν τις ἀσθενήσῃ ἐκ τῶν τοῦ λαοῦ, μουσουλμάνος ἢ καὶ χριστιανός, καταφεύγει εἰς τὸν μαγνητισμὸν, ὅστις καλεῖται παρὰ μὲν τῶν Τούρκων *όκουθ-μάκ* ἢτοι ἀνάγνωσις, παρὰ δὲ τῶν Ἀρμενίων ἀγοτέλ ἢ προσευχή. Ἴδου ἐν συντόμῳ πῶς γίνεται ὁ μαγνητισμός·

Κάθηται ἢ σχεδὸν ἐξαπλόνεται ἐπὶ θρανίου ὁ πά-

σχων· ἀπέναντι δὲ ἢ πλησίον αὐτοῦ κάθηται ὁ μαγνητιστὴς ψιθυρίζων εὐχάς. Ἀνάγκη δὲ νὰ μένησιωπῆλὸς καὶ ἡσυχος ὁ πάσχων ἐφ' ὅσον ἀναγινώσκει ὁ μαγνητιστὴς, διότι ἄλλως ἐξαπθeneῖ ἡ δύναμις τοῦ γοήτρου.

Μετὰ ταῦτα ὁ μαγνητιστὴς τείνει τὴν μίαν ἢ μᾶλλον καὶ τὰς δύο χεῖρας ἀνοικτάς πρὸς τὸν πάσχοντα, ἅπτεται τῆς κεφαλῆς ἢ τῶν ὤμων αὐτοῦ, καὶ καταβιάζει μικρὸν κατὰ μικρὸν αὐτάς, τρίβειν ἐλαφρῶς ἔλκον τὸ σῶμα μέχρι ποδῶν.